

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ इति आश्रमवा. नैलकंठीये भारतभाष्ये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

॥ ५॥

भगवन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ आगसस्यागैः अपराधत्यागैः ॥ ३ ॥ ४ ॥

यथास्याद्भविताचाहं कुंतीचेयं वधूस्तव ॥ इत्युक्तवत्यां गांधार्या कुंतीव्रतकृशानना ॥ ४९ ॥ प्रच्छन्नजातं पुत्रं तं सस्मारादित्यसन्निभं ॥ तामृषिर्वरदो व्यासो दूर
श्रवणदर्शनः ॥ ५० ॥ अपश्यदुःखितां देवीं मातरं सव्यसाचिनः ॥ तामुवाच ततो व्यासो यत्ते कार्यं विवक्षितं ॥ ५१ ॥ तद्ब्रूहि त्वं महाभागे यत्ते मनसि वर्तते ॥ श्व
शुराय ततः कुंती प्रणम्य शिरसा तदा ॥ उवाच वाक्यं स ब्रीडा विवृण्वाना पुरातनं ॥ ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि धृतराष्ट्रादि
कृतप्रार्थने एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ५॥ कुंत्युवाच भगवन् श्वशुरो मे सिदैव तस्यापि दैवतं ॥ समे देवातिदेवस्त्वं शृणु सत्यांगिरं मम ॥ १ ॥ तप
स्वीकोपनो विप्रो दुर्वासानाम मे पितुः ॥ भिक्षामुपागतो भोक्तुं तमहं पर्यतोषयं ॥ २ ॥ शौचेन त्वागसस्यागैः शुद्धेन मनसा तथा ॥ कोपस्थानेष्वपि महत्स्वकुप्य
न्न कदाचन ॥ ३ ॥ स प्रीतो वरदो मे भूक्तकृत्यो महामुनिः ॥ अवश्यं ते गृहीतव्यमिति मांसो ब्रवीद्वचः ॥ ४ ॥ ततः शापभयाद्विप्रमवोचं पुनरेव तं ॥ एवमस्त्विति
च प्राह पुनरेव समे द्विजः ॥ ५ ॥ धर्मस्य जननी भद्रे भवित्री त्वं शुभानने ॥ वशे स्थास्यंति ते देवायां स्त्वमावाहयिष्यसि ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वा तं हिं तो विप्रस्ततो हं विस्मिता
भवं ॥ न च सर्वास्ववस्था सुस्मृतिर्मे विप्रणस्यति ॥ ७ ॥ अथ हर्म्यतलस्था हं रविमुद्यंतमीक्षती ॥ संस्मृत्य तदृषेर्वाक्यं स्पृहयंती दिवानिशं ॥ ८ ॥ स्थिता हं बालभा
वेन तत्र दोषमबुध्यती ॥ अथ देवः सहस्रांशुर्मत्समीपगतो भवत् ॥ ९ ॥ द्विधा कृत्वात्मनो देहं भूमौ च गगनेऽपि च ॥ तताप लोकानेकेन द्वितीयेनागमत्समां ॥ १० ॥
समामुवाच वेपंती वरं मत्तो वृणीष्वह ॥ गम्यतामिति तं चाहं प्रणम्य शिरसा वदं ॥ ११ ॥ समामुवाच तिग्मांशुर्दथा द्धानं न मे क्षमं ॥ धक्ष्यामि त्वां च विप्रं च येन द
त्तो वरस्तव ॥ १२ ॥ तमहं रक्षती विप्रं शापादनपकारिणं ॥ पुत्रो मे त्वत्समो देव भवेदिति ततो ब्रुवं ॥ १३ ॥ ततो मां तेजसा विश्वमोहयित्वा च भानुमान् ॥ उवाच
भविता पुत्रस्तवेत्यभ्यगमद्विवं ॥ १४ ॥ ततो हं मंतर्भवने पितुर्दत्तांतरक्षिणी ॥ गूढोत्पन्नं सुतं बालं जले कर्णमवास्तृजं ॥ १५ ॥ नूनं तस्यैव देवस्य प्रसादात् पुनरेव
तु ॥ कन्याहमभवं विप्रयथा प्राह समामृषिः ॥ १६ ॥ समयामूढया पुत्रो ज्ञायमानोऽप्युपेक्षितः ॥ तन्मां दहति विप्रर्षेयथा सुविदितं तव ॥ १७ ॥ यदि पापमपापं वा
यदेतद्विदितं मया ॥ तं द्रष्टुमिच्छामि भगवन् व्यपनेतुं त्वमर्हसि ॥ १८ ॥ यच्चास्य राज्ञो विदितं हृदि स्थं भवतो न घ ॥ तं चायं लभतां काममद्यैव मुनिसत्तम ॥ १९ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥